

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 2.12.2015
COM(2015) 593 final

2015/0272 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiven 2000/53/EG om uttjänta fordon, 2006/66/EG om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska och elektroniska produkter

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1 Allmän bakgrund

Unionens ekonomi går i dag miste om betydande mängder potentiella returråvaror som finns i avfallsflöden. År 2013 genererades totalt cirka 2,5 miljarder ton avfall i EU varav 1,6 miljarder ton inte återanvändes eller materialåtervanns och därmed gick förlorade för den europeiska ekonomin. Det uppskattas att ytterligare 600 miljoner ton skulle kunna materialåtervinnas eller återanvändas. Som exempel kan nämnas att endast en begränsad del (43 %) av det kommunala avfallet i unionen materialåtervanns, medan återstoden deponerades (31 %) eller brändes (26 %). Unionen går därmed miste om avsevärda möjligheter att förbättra resurseffektiviteten och skapa en mer cirkulär ekonomi.

Det finns också stora skillnader i avfallshantering mellan unionens medlemsstater. År 2011 deponerade sex medlemsstater mindre än 3 % av sitt kommunala avfall medan 18 medlemsstater deponerade mer än 50 % av sitt avfall, och några deponerade mer än 90 %. Denna obalans måste åtgärdas så snart som möjligt.

Förslagen om att ändra direktiv 2008/98/EG om avfall¹, direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall², direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall³, direktiv 2000/53/EG om uttjänta fordon⁴, direktiv 2006/66/EG om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer⁵ och direktiv 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning⁶ ingår i ett paket om cirkulär ekonomi som också omfattar kommissionens meddelande *Att sluta kretsloppet – En EU-handlingsplan för den cirkulära ekonomin*.

1.2 Motiv och syfte med förslaget

Den senaste utvecklingen tyder på att det är möjligt att göra ytterligare framsteg i fråga om resurseffektivitet och att detta kan inbringa stora ekonomiska, miljömässiga och sociala vinster. Att omvandla avfall till en resurs är viktigt för att uppnå ökad resurseffektivitet och ett slutet kretslopp i en cirkulär ekonomi.

De rättsligt bindande målen i EU:s avfallslagstiftning har varit en viktig drivkraft för att förbättra avfallshanteringsmetoder, stimulera innovation i materialåtervinning, begränsa användningen av deponering och skapa incitament för ändrade konsumtionsmönster. Att förstärka avfallspolitiken kan ge betydande vinster: hållbar tillväxt och sysselsättning, minskade växthusgasutsläpp, direkta besparingar kopplade till bättre avfallshantering och en bättre miljö.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

³ Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (EUT L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).

Förslaget om att ändra direktiv 2008/98/EG följer på den lagstadgade skyldigheten att se över avfallshanteringsmålen i det direktivet. De förslag som ingår i paketet om cirkulär ekonomi och som ändrar de sex ovannämnda direktiven bygger delvis på det förslag som kommissionen lade fram i juli 2014 och återkallade i februari 2015. De är i linje med målen i *Färdplan för ett resurseffektivt Europa*⁷ och det sjunde miljöhandlingsprogrammet⁸, och omfattar ett fullständigt genomförande av avfallshierarkin⁹ i alla medlemsstater, minskad avfallsgenerering i absoluta tal och uttryckt per capita, säkerställande av högkvalitativ materialåtervinning och användning av återvunnet avfall som en stor, pålitlig råvarukälla för unionen. De bidrar också till genomförandet av EU:s råvaruinitiativ¹⁰ och beaktar behovet av att förebygga livsmedelsavfall. Dessutom innebär dessa förslag förenklade rapporteringskrav i alla sex direktiv.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

2.1 Studier

I förslagen och den åtföljande konsekvensbedömningen bedöms tekniska och socioekonomiska aspekter samt kostnads–nyttoaspekter i samband med genomförandet och ytterligare utveckling av EU:s avfallslagstiftning. I ett tillägg till konsekvensbedömningen analyseras de potentiella effekterna av ytterligare varianter av de politiska huvudalternativ som anges i konsekvensbedömningen.

2.2 Internt samråd

Inom kommissionen följdes utarbetandet av lagstiftningsförslagen av en styrgrupp för konsekvensbedömning sammansatt av flera av kommissionens avdelningar (SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC och ESTAT).

2.3 Externt samråd

En vägledande förteckning över frågor togs fram av kommissionen och de första samtalen med viktiga intressenter inleddes i februari 2013. Ett offentligt webbsamråd i linje med miniminormerna för samråd inleddes i juni 2013 och avslutades i september 2013. 670 svar kom in, vilket visar på stort intresse hos allmänheten för avfallshanteringsfrågor i EU och höga förväntningar på EU-insatser på detta område. Dessutom hölls ett särskilt samråd med medlemsstaterna mellan juni och september 2015 samt ett bredare samråd om cirkulär ekonomi.

2.4 Konsekvensbedömning

En konsekvensbedömning och en sammanfattning offentliggjordes tillsammans med det förslag som antogs i juli 2014¹¹. I konsekvensbedömningen, som fortfarande är giltig som huvudsaklig analytisk grund för de reviderade lagförslagen, utvärderas de viktigaste miljömässiga, sociala och ekonomiska konsekvenserna av olika politiska alternativ för att

⁷ KOM(2011) 571.

⁸ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – *Att leva gott inom planetens gränser* (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

⁹ Enligt avfallshierarkin ska avfall först och främst förebyggas. Om detta inte är möjligt bör avfallet i första hand återanvändas, i andra hand materialåtervinnas och i tredje hand förbrännas med energiåtervinning. Sistahandsalternativet är bortskaffande i form av deponering eller förbränning utan energiåtervinning.

¹⁰ KOM(2008) 699 och COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

förbättra avfallshanteringen i EU. Olika ambitionsnivåer bedöms och jämförs med ett referensscenario för att fastställa de lämpligaste åtgärderna och målen som är förenade med minsta möjliga kostnader och största möjliga vinster.

Kommissionens konsekvensbedömningsnämnd avgav ett positivt yttrande om konsekvensbedömningen den 8 april 2014 och tillförde samtidigt ett antal rekommendationer för att finjustera rapporten. Nämnden bad om ytterligare förtydligande av problemformuleringen och behovet av nya delmål, starkare argument för ett förbud mot deponering ur ett subsidiaritets- och proportionalitetsperspektiv och enhetliga mål för alla medlemsstater, samt närmare angivelse av hur medlemsstaternas varierande resultat beaktas i förslaget.

Konsekvensbedömningen ledde till slutsatsen att en kombination av alternativ kommer att ge följande fördelar:

- Minskning av den administrativa bördan, särskilt för små verksamhetsutövare, förenkling och bättre genomförande av lagstiftningen, bland annat genom uppställande av ändamålsenliga mål.
- Fler arbetstillfällen – mer än 170 000 direkta arbetstillfällen skulle kunna skapas fram till 2035, varav de flesta inte kan flyttas utanför EU.
- Minskade växthusgasutsläpp – mer än 600 miljoner ton växthusgaser kan undvikas mellan 2015 och 2035.
- Positiva effekter på konkurrenskraften hos EU:s avfallshanterings- och materialåtervinningsbranscher samt EU:s tillverkningssektor (bättre system för utökat producentansvar och lägre risker förknippade med råvarutillgång).
- Återföring till EU:s ekonomi av returråvaror som i sin tur kommer att minska beroendet av råvaruimport.

Ett analysunderlag som kompletterar konsekvensbedömningen lades fram tillsammans med lagstiftningsförslaget. I detta underlag analyserades ytterligare ett antal alternativ och varianter för att ta bättre hänsyn till de olika utgångslägena i varje medlemsstat.

3. FÖRSLAGENS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1 Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

De viktigaste inslagen i förslagen om att ändra EU:s avfallslagstiftning är följande:

- Anpassning av definitioner.
- Höjning av målet för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall till 65 % senast 2030.
- Höjning av målen för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av förpackningsavfall och förenkling av uppsättningsmål.
- Successiv minskning av deponering av kommunalt avfall till 10 % senast 2030.
- Ökad harmonisering och förenkling av de rättsliga ramarna för biprodukter och för när avfall upphör att vara avfall.
- Nya åtgärder för att främja förebyggande, även av livsmedelsavfall, och återanvändning.
- Införande av minimikrav för utökat producentansvar.

- Införande av ett system för tidig varning för att övervaka hur materialåtervinningsmålen uppfylls.
- Förenkling och rationalisering av rapporteringsskyldigheter.
- Anpassning till artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget om delegerade akter och genomförandakter.

3.2 Rättslig grund och rätt att agera

Förslagen ändrar sex direktiv om hantering av olika avfallstyper. Förslagen om att ändra direktiv 2008/98/EG, direktiv 1999/31/EG, direktiv 2000/53/EG och direktiv 2012/19/EU grundas på artikel 192.1 i EUF-fördraget, medan förslaget om att ändra direktiv 94/62/EG grundas på artikel 114 i EUF-fördraget.

I artikel 11.2 i direktiv 2008/98/EG fastställs ett mål på 50 % för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av hushållsavfall och liknande avfall, och ett mål på 70 % för förberedelse för återanvändning, materialåtervinning och annan återvinning av icke-farligt byggnads- och rivningsavfall till 2020. I enlighet med artikel 11.4 skulle kommissionen senast den 31 december 2014 undersöka dessa mål i syfte att, vid behov, förstärka dem samt överväga att fastställa mål för andra avfallsflöden, med beaktande av vilka konsekvenser uppställandet av målen får för miljö, ekonomi och samhälle. Enligt artikel 9 c skulle kommissionen före utgången av 2014 fastställa mål för 2020 om att förebygga avfall och bryta sambandet mellan ekonomisk tillväxt och negativ miljöpåverkan, vilka ska grundas på bästa tillgängliga praxis, inbegripet vid behov en översyn av de indikatorer som avses i artikel 29.4. Enligt artikel 37.4, slutligen, skulle kommissionen i sin första rapport senast den 12 december 2014 bedöma ett antal åtgärder, däribland program för producentansvar för vissa avfallsflöden, mål och indikatorer samt åtgärder som avser materialåtervinning och energiåtervinning, vilka kan bidra till att de mål som fastställs i artiklarna 1 och 4 uppnås mera effektivt.

I artikel 5.2 i direktiv 1999/31/EG fastställs tre mål för att minska det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som går till deponier, och ett förbud mot deponering av vissa avfallsflöden. Det sista målet för att minska det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som går till deponier måste uppfyllas av medlemsstaterna senast den 16 juli 2016. Enligt artikel 5.2 ska målet granskas på nytt senast den 16 juli 2014 i syfte att bekräfta eller ändra det i syfte att garantera en hög nivå i fråga om miljöskydd och mot bakgrund av medlemsstaternas praktiska erfarenheter av sina ansträngningar att uppnå de två tidigare målen.

I artikel 6.1 i direktiv 94/62/EG fastställs mål för återvinning och materialåtervinning av förpackningsavfall som, i enlighet med artikel 6.5, fastställs vart femte år på grundval av praktiska erfarenheter som erhållits i medlemsstaterna samt vetenskapliga rön och utvärderingsmetoder som livscykelanalyser och kostnads- och intäktsanalyser.

3.3 Subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen

Förslagen är förenliga med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. De begränsar sig till att ändra de ovannämnda direktiven genom att skapa en ram med gemensamma mål och medlemsstaterna får själva besluta om formerna för genomförandet.

3.4 Förklarande dokument

Kommissionen anser att dokument som förklarar medlemsstaternas åtgärder för införlivande av direktiven är nödvändiga för att förbättra kvaliteten på information om införlivandet av direktiven.

Avfallslagstiftning införlivas ofta på ett mycket decentraliserat sätt i medlemsstaterna, inklusive på regional och lokal nivå, och i flera rättsakter, beroende på den enskilda medlemsstatens förvaltningsstruktur. För att införliva de ändrade direktiven kan medlemsstaterna därför vara tvungna att ändra i en lång rad olika rättsakter på nationell, regional och lokal nivå.

Förslagen ändrar sex olika avfallsdirektiv och påverkar ett betydande antal rättsligt bindande skyldigheter, bland annat genom en omfattande ändring av målen i direktiv 2008/98/EG, direktiv 1999/31/EG och direktiv 94/62/EG och en förenkling av direktiv 2000/53/EG, direktiv 2006/66/EG och direktiv 2012/19/EU. Detta är en omfattande översyn av avfallslagstiftningen som potentiellt påverkar ett stort antal nationella rättsakter.

De reviderade avfallshanteringsmålen i de ändrade direktiven är inbördes sammankopplade och bör därför nogga införlivas i nationell lagstiftning och senare föras in som del i nationella avfallshanteringssystem.

De föreslagna bestämmelserna kommer att påverka ett brett spektrum av privata och offentliga aktörer i medlemsstaterna och ha stor inverkan på framtida investeringar i infrastruktur för avfallshantering. Det är av största vikt att den nya lagstiftningen införlivas på ett fullständigt och korrekt sätt för att deras mål ska uppnås (dvs. skydd av miljö och människors hälsa, ökad resurseffektivitet, en fungerande inre marknad och undvikande av handelshinder och konkurrensbegränsningar inom EU).

Kravet på att tillhandahålla förklarande dokumentation kan leda till en extra administrativ börda för vissa medlemsstater. Det är dock nödvändigt för att effektivt kunna kontrollera att direktivet införlivas på ett fullständigt och korrekt sätt, vilket är viktigt av ovanstående skäl, och det finns inga mindre betungande åtgärder som möjliggör effektiv kontroll. Förklarande dokument kan dessutom i hög grad bidra till att minska kommissionens administrativa arbete med att övervaka att direktivet efterlevs. Utan sådana dokument skulle det krävas betydande resurser och otaliga kontakter med nationella myndigheter för att följa upp införlivandemetoderna i samtliga medlemsstater.

Mot bakgrund av ovanstående resonemang är det rimligt att begära att medlemsstaterna låter anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan bestämmelserna i direktiven om ändring av EU:s avfallslagstiftning och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande.

3.5 Kommissionens delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter

De delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter som ges kommissionen och motsvarande förfaranden för antagande av dessa akter fastställs i artikel 1.4, 1.5, 1.6, 1.9, 1.11, 1.14, 1.15, 1.18, 1.19, 1.21 och 1.22 i förslaget om ändring av direktiv 2008/98/EG, artikel 1.4, 1.6, 1.7, 1.9 och 1.10 i förslaget om ändring av direktiv 94/62/EG, artikel 1.6 och 1.7 i förslaget om ändring av direktiv 1999/31/EG och i de ändringar som föreslås i artiklarna 1 och 3 i förslaget om ändring av direktiven 2000/53/EG och 2012/19/EU.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslagen kommer inte att inverka på Europeiska unionens budget och åtföljs därför inte av den finansieringsöversikt som föreskrivs i artikel 31 i budgetförordningen (Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiven 2000/53/EG om uttjänta fordon, 2006/66/EG om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska och elektroniska produkter

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹²,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹³,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Avfallshanteringen i unionen bör förbättras, i syfte att skydda, bevara och förbättra kvaliteten på miljön, skydda människors hälsa, säkerställa att naturresurser utnyttjas varsamt och rationellt samt främja en mer cirkulär ekonomi.
- (2) För att minska regleringsbördan för små verksamhetsutövare bör tillståndsgivning och registreringskrav för små verksamhetsutövare förenklas.
- (2) De genomföranderapporter som medlemsstaterna utarbetar vart tredje år har inte visat sig vara ett effektivt sätt att kontrollera att lagstiftningen efterlevs och garantera ett korrekt genomförande och de ger dessutom upphov till onödigt administrativt arbete. Bestämmelser som ålägger medlemsstaterna att utarbeta sådana rapporter bör därför upphävas och man bör för efterlevnadskontrollen uteslutande använda de statistiska uppgifter som medlemsstaterna varje år rapporterar till kommissionen.
- (3) Medlemsstaternas rapportering av statistiska uppgifter är av avgörande betydelse för att kommissionen ska kunna bedöma hur avfallslagstiftningen efterlevs i medlemsstaterna. Statistikens kvalitet, tillförlitlighet och jämförbarhet bör förbättras genom att man inrättar en gemensam kontaktpunkt för samtliga avfallsuppgifter, tar bort obsoleta rapporteringskrav, riktmärker de nationella rapporteringsmetoderna och inför en kvalitetskontrollrapport.

¹² EUT C , , s. .

¹³ EUT C , , s. .

- (4) Tillförlitlig rapportering av statistiska uppgifter om avfallshantering är av största vikt för ett effektivt genomförande av lagstiftningen och för att säkerställa jämförbarhet för uppgifter och lika villkor mellan medlemsstater. När medlemsstaterna utarbetar rapporterna om uppfyllelsen av målen i dessa direktiv bör de därför åläggas att använda de senaste metoderna som har tagits fram av kommissionen och medlemsstaternas nationella statistikkontor.
- (5) Direktiven 2000/53/EG, 2006/66/EG och 2012/19/EU bör därför ändras i enlighet med detta.
- (6) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹⁴ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (7) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att förbättra avfallshanteringen inom unionen och därigenom bidra till skydd, bevarande och förbättring av miljöns kvalitet samt varsamt och rationellt utnyttjande av naturresurser, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och de därför, på grund av åtgärdernas omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av direktiv 2000/53/EG

Artikel 9 i direktiv 2000/53/EG ska ändras på följande sätt:

(1) Punkt 1 ska utgå.

(2) Följande punkter ska införas som punkterna 1a, 1b, 1c och 1d:

”1a. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår rapportera uppgifter om tillämpningen av artikel 7.2 till kommissionen. De ska rapportera dessa uppgifter elektroniskt inom 18 månader efter utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlas in. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 1d. Den första rapporten ska omfatta perioden 1 januari [år för införlivande av detta direktiv + 1 år]–31 december [år för införlivande av detta direktiv + 1 år].

1b. De uppgifter som medlemsstaterna rapporterar i enlighet med denna artikel ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport.

1c. Kommissionen ska granska de uppgifter som rapporteras i enlighet med denna artikel och offentliggöra en rapport om resultaten av granskningen. Rapporten ska omfatta en bedömning av hur insamlingen av uppgifter är organiserad, av de uppgiftskällor och metoder som används i medlemsstaterna samt av uppgifternas fullständighet, tillförlitlighet, aktualitet och konsekvens. Bedömningen kan innefatta

¹⁴ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

särskilda rekommendationer om förbättringar. Rapporten ska sammanställas vart tredje år.

1d. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa formatet för rapportering av uppgifter i enlighet med punkt 1a. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.2.

Artikel 2

Ändring av direktiv 2006/66/EG

Direktiv 2006/66/EG ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 22 ska utgå.

(2) Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”Kommissionen ska före utgången av 2016 utarbeta en rapport om genomförandet av detta direktiv och dess konsekvenser för miljön och för den inre marknadens funktion.”

b) I punkt 2 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”Kommissionens rapport ska innehålla en utvärdering av följande aspekter av detta direktiv:”

Artikel 3

Ändring av direktiv 2012/19/EU

Direktiv 2012/19/EU ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 5 ska utgå.

b) Följande punkter ska införas som punkterna 5a, 5b, 5c och 5d:

”5a. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår rapportera uppgifter om tillämpningen av artikel 16.4 till kommissionen. De ska rapportera dessa uppgifter elektroniskt inom 18 månader efter utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlas in. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 5d. Den första rapporten ska omfatta perioden 1 januari [år för införlivande av detta direktiv + 1 år]–31 december [år för införlivande av detta direktiv + 1 år].

5b. De uppgifter som medlemsstaterna rapporterar i enlighet med denna artikel ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport.

5c. Kommissionen ska granska de uppgifter rapporteras i enlighet med denna artikel och offentliggöra en rapport om resultaten av granskningen. Rapporten ska omfatta en bedömning av hur insamlingen av uppgifter är organiserad, av de uppgiftskällor och metoder som används i medlemsstaterna samt av uppgifternas fullständighet, tillförlitlighet, aktualitet och konsekvens. Bedömningen kan innefatta särskilda rekommendationer om förbättringar. Rapporten ska sammanställas vart tredje år.

5d. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa formatet för rapportering av uppgifter i enlighet med punkt 5a. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 21.2.”

(2) Artikel 21 ska ersättas med följande:

”Artikel 21

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 39 i direktiv 2008/98/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011(*).
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

Artikel 4

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [*arton månader efter detta direktivs ikraftträdande*] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.
När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 5

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 6

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande